

מת (מרכז) 26769-04-25 - מדינת ישראל נ' ניסים אמירה

מ"ת (מרכז) 26769-04-25 - מדינת ישראל נ' ניסים אמירה מחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 26769-04-25

מדינת ישראל

נגד

ניסים אמירה

ע"י ב"כ עו"ד תמיר סולומון ואילית איילנברג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[30.09.2025]

כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

החלטה בעניין משיב 12 - ראיות לכאורה

לפני בקשה למעצרו עד לתום ההליכים של משיב 12, מר ניסים אמירה, שהוגשה ביום 10.04.25 עם כתב אישום, בו

מואשם המשיב יחד עם אחרים, לפי אישומים 18, 19 ו-30, בביצוע עבירות אלו:

א. מספר עבירות של סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. מספר עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין;

ג. מספר עבירות של פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000;

ד. מספר עבירות של הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה בגין

החשבונית ובמטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 117(ב)(3) ו-117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ, תשל"ו-1975;

ה. 43 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, במסגרת פעילות של ארגון

פשיעה, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003;

ו. 9 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שהוא חייב בו, במסגרת ארגון

פשיעה, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ;

ז. שתי עבירות של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות כוזבות אחרות,

בנסיבות מחמירות ובמסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיפים 117(ב)(6) ו-117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ בצירוף

סעיף 3 לחוק המאבק;

ח. 43 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט

מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;

בקליפת אגוז, המבקשת טוענת שהמשיב פעל במסגרת ארגון פשיעה שבראשו עומד משיב 1, מר לטיף אבו לטיף, וקשר אותו ועם משיב 11 מר ויקטור עטיה קשר לסחוט באיומים את היזם והקבלן מר יצחק תשובה, כמפורט באישום 30. את הסחיטה ביצעו המשיב, לטיף ועטיה במהלך השנים 2018 עד 2023 תוך ניצול "המוניטין העברייני" של לטיף ועטיה להטלת אימה על תשובה, שאולץ כך למסור לידיהם עבודות עפר ופינוי פסולת בשלושה פרויקטים, ואף להוסיף ולשלם להם מעבר לסך עליו הוסכם. בדרך זו סחטו השלושה מתשובה סך כולל של ₪ 7,330,698, שהמשיב פעל להלבנתם, בהטמעתם במערכת הבנקאית תוך ביצוע עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות מס. במהלך הדיון בבקשה הסכימה התביעה כי אישומי המס, 18 ו-19, אינם מקימים עילות מעצר.

הצדדים הגישו טענותיהם בכתב וטענו גם בעל-פה לסוגיית קיומן של ראיות לכאורה, בדיון שהתקיים ביום 18.09.25. לבקשתם, התאפשרה הגשה נוספת של חומרי חקירה טרם החלטה, וזו נוצלה כדבעי. המשיב לא התייחס לשאלות קיומו של ארגון הפשיעה והמוניטין המאיים שנקשר בשמו, ובהמשך להחלטות קודמות אקבע כי סוגיה זו אינה במחלוקת וניתן להכריע בה כעמדת המבקשת.

המיוחס למשיב - רקע, מעשים ועבירות:
ארגון הפשיעה ופעולתו:

בכתב האישום, שהוגש נגד שלושה-עשר בני-אדם ותשעה תאגידים, מתוארת פעילותו הענפה של ארגון פשיעה שפעל משנת 2018 ועד שנת 2024, בתבנית היררכית, מאורגנת, שיטתית ומתמדת, כשבראשו עמד משיב 1, מר לטיף אבו-לטיף. הארגון עסק בביצוע עבירות אלימות ואיומים, לרבות סחיטות באיומים ובכוח, ו"התמחה" בסחיטת קבלנים שניגשו למרכזי תשתיות מטעם המדינה ומטעם רשויות מקומיות, כך שלמעשה השתלט הארגון על מכרזים אלה. עוד עסק הארגון בסחיטתו השיטתית של קבלן-יזם, מר יצחק תשובה בהיקף של מיליוני ₪, ובמתן שירותי גבייה עבור אחר תוך סחיטה באיומים, תמורת רווח כספי בדמות 'עמלה' ועוד.

הארגון הטיל אימה על קורבנותיו ושמעו יצא למרחוק, עד-כדי כך שעצם אזכור שמו של הארגון או של העומד בראשו הטיל מורא. הארגון והחברים בו עשו שימוש במוניטין שלילי זה לביצוע מעשי סחיטה ואיומים ולהבטיח את שיתקתם של קורבנותיהם ושל עדים פוטנציאליים.

מרכז פעילותו של הארגון היה בכפר ראמה, מקום מגוריו של לטיף, וכחלק משיטת הארגון להטיל אימה על קורבנות הסחיטה, אולצו אלה להגיע לראמה ולהסדיר מול לטיף עצמו את עניינם, דוגמת תשלום דמי-חסות או קבלת הוראות. חטיבה מיוחדת בארגון היוו אנשי הכספים, שבנו ותפעלו תשתית כלכלית לביצוע עבירות מס ולהלבין הון, תוך ניצול מערכת הבנקאות ועוד.

חברי הארגון נהגו להשתמש בכינויים ובמילות קוד מוסכמות, שהועתקו לשימוש גם בפי קורבנותיהם ואחרים. כך, לטיף כונה "הגבר" ו"אבו סייאף" ומקום מושבו בראמה כונה "למעלה", בשל מיקומו על הר [נספח 1 - תמלול שיחה 1216 עמדה 3623249 מיום 25.07.22, המשיב משוחח עם דרור בלולו לגבי אחר שלא משלם לדרור כנדרש ואומר ש"אם עד מחר הוא לא יכין צ'ק, אנחנו עולים למעלה ואני מתחייב שאתה מקבל כסף מחר"; תחקור ריאן חמוד 03.03.25, נומרטור 57:01; תמלול-תרגום שיחה 14 עמדה 357507 מיום 04.06.22, ע' 21, חביש ושרקיה מאיימים טלפונית על הקבלן אחמד קטיש ומדברים לחילופין על "הבנאדם מראמה" - "זה שלמעלה", "משפחת אבו לטיף" - "החברה שלמעלה", שקטיש ייאלץ לפגוש בהם אם ימשיך להיכנס לעבודה בג'וליס שהיא של הארגון (מכרז לכביש גישה לג'וליס, אישום שישי); תמלול-תרגום שיחה 7391 עמדה 347302 מיום 07.06.22, חטיב ושרקיה מאיימים טלפונית על הקבלן אחמד זערורה שנכנס לעבודה באבו סינאן אף שהעבודה שייכת "לנו" (אלינו), "מדבר איתך ממשפחת אבו לטיף" - "מדבר מלמעלה" (מכרז לפינוי אשפה באבו סנאן, אישום תשיעי)].

מעמד המשיב ותפקידיו בארגון:

המשיב היה מחברי הארגון שאינם מנהלים או פעילים, וביצע חלק מפעילותו להלבנת הון, להעלמת הכנסות ולביצוע עבירות מס שונות, באמצעות חברות שהתאגדו בשירות הארגון, וביניהן חברת ניסים אמירה ובניו בע"מ, ח.פ. 515189918, שהתאגדה בינואר 2015 ונרשמה כעוסק מורשה בתחום עבודות עפר ועוד, ובה נרשם המשיב כבעל מניות ודירקטור [נאשמת 20, להלן חברת אמירה]. עבירות כלכליות אלה בוצעו בין השנים 2019 עד 2025, בהיקף של מיליוני ₪.

אישום שמונה-עשר - עבירות על חוק מע"מ במסגרת ארגון פשיעה (חברת אמירה):
החל מחודש יולי 2020 ועד לחודש ינואר 2025 (כולל), הוציא לטיף למשיב ולחברת אמירה 42 חשבוניות כוזבות ע"ש חברת לטיף קניה מכירה ותיווך בע"מ [נאשמת 14, להלן חברת לטיף], והחשבוניות נרשמו כהוצאה בספרי חברת לטיף. המשיב ניכה מס תשומות בדו"חות של חברת אמירה למנהל מע"מ, בהסתמך על החשבוניות הכוזבות ומבלי שיש בידיו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. סכום החשבוניות הכוזבות שהוצאו ונוכו כאמור הוא 6,590,251 ₪ וסכום המע"מ בגין הוא 975,558 ₪. לטיף פעל כך במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס; המשיב פעל כך בכוונה להתחמק או להשתמט מתשלום מס; ושניהם יחד עם החברות הנ"ל ולשם השגת המטרות הנ"ל מסרו ידיעות כוזבות או דו"חות או מסמכים הכוללים ידיעה כאמור, הכינו וניהלו פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, והוציאו חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, ללא עשיית עסקה או התחייבות לעשות עסקה, שלגביה הוצאה החשבונית או הוצא המסמך. מעשי העבירה נעשו בנסיבות מחמירות המגולמות בסכומים, במספר העבירות, בשיטתיות ובתחכום שנלוו למעשים.

באישום זה מיוחסות למשיב העבירות הבאות: 42 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק; הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל, פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות כוזבות אחרות, בנסיבות מחמירות ובמסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיפים 117(ב)(6) ו-117(ב)(3) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק; 42 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;

אישום תשעה-עשר - עבירות על חוק מע"מ במסגרת ארגון פשיעה (חברת סיוול):
ביום 10.05.21 הקים לטיף, באמצעות חברת לטיף, יחד עם מר עמרן שקיר [משיב 4], את חברת ס.י.ו.ל עבודות עפר ותשתיות בע"מ, ח.פ. 516393923 [נאשמת 15, להלן סיוול], שבעלי המניות בה בחלוקה שווה הם עמרן וחברת לטיף. סיוול הוקמה לצורך מצג של חוקיות בפעולותיו של ארגון הפשיעה ולשם ביצוען של עבירות מס והלבנת הון.

במהלך חודש מארס 2022 הוציאו לטיף, עמרן וסיוול למשיב ולחברת אמירה חשבוניות כוזבות ע"ש סיוול, שנרשמו כהוצאה בספרי סיוול. המשיב ניכה מס תשומות בדו"חות של חברת אמירה למנהל מע"מ, בהסתמך על החשבוניות הכוזבות ומבלי שיש בידיו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. סכום החשבוניות הכוזבות שהוצאו ונוכו כאמור הוא 432,900 ₪ וסכום המע"מ בגין הוא 62,900 ₪.

החל מחודש מארס 2024 ועד לחודש דצמבר 2024 (כולל), הוציאו המשיב וחברת אמירה לחברת שלטל הובלות בע"מ 9 חשבוניות כוזבות ע"ש חברת אמירה, שנרשמו כהוצאה בספרי חברת אמירה. סכום החשבוניות הכוזבות שהוצאו כאמור הוא 473,850 ₪ וסכום המע"מ בגין הוא 68,850 ₪. כך פעל המשיב במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס.

לטיף, עמרן, המשיב והחברות הנ"ל, לשם השגת המטרות הנ"ל, מסרו ידיעות כוזבות או דו"חות או מסמכים הכוללים ידיעה כאמור, והכינו וניהלו פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, והכל בנסיבות מחמירות המגולמות בסכומים, במספר העבירות, בשיטתיות ובתחכום שנלוו למעשים.

באישום זה מיוחסות למשיב העבירות הבאות: מסירת ידיעה כוזבת, או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק; 9 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שהוא חייב בו, במסגרת ארגון פשיעה, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ; הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות כוזבות אחרות, בנסיבות מחמירות ובמסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיפים 117(ב)(6) ו-117(ב)(3) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק; ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ; אישום שלוש - סחיטתו של מר יצחק תשובה:

בתקופה הרלוונטית היה מר יצחק תשובה בעליהן של חברות, ששלוש מהן רלוונטיות לענייננו ותכוננה להלן חברת תשובה, חברת טיטניום וחברת סנטר. בנוסף, פעל באמצעות חברה נוספת שבבעלות אביו ותכונה חברת אברהם. באמצעות החברות תשובה וטיטניום, הציע תשובה שירותי פיקוח וניהול פרויקטים של בניה, לרבות התקשרות עם קבלני משנה, וביניהם קבלני עבודות עפר ופינוי פסולת. תשובה נשכר כמפקח ויועץ בפרויקט טיטניום בנתניה (ביום 01.07.19) ובפרויקט שלמה המלך בנתניה (ביום 02.02.20), וכן כרת חוזה עם חברה בבעלותו של מר אליעזר דב גרטל, באמצעות חברת אברהם, לביצוע עבודות חפירה ודיפון בפרויקט בניה בראשל"צ, פרויקט בוסטון, בו הוא גם שותפו של גרטל (ביום 23.06.22).

כחלק מפעילות הארגון ולשם קידום מטרותיו, עובר לחודש פברואר 2018, קשר המשיב עם לטיף ועם משיב 11, מר ויקטור עטיה, קשר לסחיטה באיומים של תשובה. השלושה ביצעו את מעשי הסחיטה תוך שימוש במוניטין העברייני המאיים של לטיף ושל עטיה, שהיה ידוע לתשובה, וכך הניעו את תשובה להתקשר עמם בהסכמים ולמסור לידיהם לביצוע את עבודות העפר ופינוי הפסולת בפרויקטים הנ"ל, כשבנוסף לתשלומים שהוסכמו נאלץ תשובה לשלם לשלושה סכומים נוספים. כך סחטו השלושה מתשובה כספים בסך כולל של 7,330,698 ₪, אותם הסוו ככשרים ברישומים כוזבים במסמכי חברת לטיף ובהוצאת חשבוניות כוזבות, וביצעו בהם פעולות להסוואת מקורם. להלן פירוט המעשים:

בחודש פברואר 2018, על-מנת להטיל אימה על תשובה, הופיעו לפתע לטיף ועטיה במשרדו והודיעו לו את רצונם לקבל לביצועם עבודות בפרויקטים שנמסרו לניהולו וביניהם טיטניום ושלמה המלך. מאז פנה עטיה מספר פעמים לתשובה טלפונית והגיע למשרדו, אך תשובה התחמק ולא נענה לדרישה. כך, עד שבחודש אפריל 2018 הופיעו שוב במשרדו השניים, על-מנת להטיל עליו אימה, והפעם נענה תשובה לדרישתם.

בפרויקט שלמה המלך, קבעו המשיב ולטיף שהמשיב יהיה הקבלן המבצע, מבלי שיידעו את תשובה, והמשיב החל בעבודה של פינוי פסולת מהאתר. תשובה לא רצה בכך, אך התקשר עם המשיב בהסכם פאושלי ("הכל כלול", כלומר חוזה בו נקבע מראש סכום קבוע וסופי עבור פרויקט, ללא קשר לשעות עבודה או כמות חומרים בפועל), בו התחייב לשלם לו 641,000 ₪ תמורת ביצוע העבודה. למרות המוסכם, נדרש תשובה לשלם סכומים נוספים למשיבים, שהורו לו להעביר אותם לחברת לטיף - אף שזו לא ביצעה כל עבודה ולמעשה היתה חברה ריקה, חברת קש נטולת ציוד או עובדים. סה"כ שילם תשובה לחברת לטיף 750,204 ₪ בשלושה תשלומים, שהוציאה נגדם חשבוניות כוזבות.

בפרויקט טיטניום, נדרש תשובה והסכים להתקשר עם המשיב בהסכם פאושלי בו התחייב לשלם לו תמורת ביצוע עבודות פירוק אבסס, פינוי וחפירה באתר. אלא, שהמשיב הורה לתשובה להסיר את שמו-שלו מההסכם ולכתוב בו את חברת לטיף כמבצעת העבודות. כך, ביום 11.01.21 נכרת חוזה פאושלי בין יזמי הפרויקט לבין חברת לטיף, לפיו ישולם לחברת לטיף סך של 317,500 ₪ בתוספת מע"מ, עבור ביצוע העבודות. כזכור, חברת לטיף היתה חברת קש ולא ביצעה כל עבודה, ולמעשה חלק מהעבודות כבר בוצעו על-ידי קבלן אחר. למרות המוסכם, נדרש תשובה לשלם סכומים נוספים למשיבים, שהורו לו להעביר אותם לחברת לטיף, תוך הפעלת לחץ ושימוש במוניטין השלילי של ארגון הפשיעה, וכשהמשיב אף הפסיק את ביצוע העבודות. מחמת מעשי המשיבים והחשש מארגון הפשיעה, תשובה נאלץ לשלם ביום 21.4.21 סך של 81,900 ₪, ובספטמבר 2021 סך של 400,000 ₪. המשיבים ביצעו, אגב מעשיהם, רישום כוזב במסמכי חברת לטיף.

בפרויקט בוסטון, נכרת ביום 13.09.21 חוזה בין חברות תשובה ואברהם לבין חברת לטיף, לפיו ישולם לחברת לטיף סך של 4,500,000 ₪ תמורת ביצוע עבודות חפירה באתר הפרויקט. תשובה ביקש מעטיה, שהמשיב לא יהיה הקבלן המבצע, מחמת מעשי הסחיטה בפרויקט טיטניום. למרות בקשתו, התערב המשיב בעניין והציע לקבלן מר דרור בלול לבצע את העבודות. כך, ביום 15.12.21 נכרת חוזה נוסף בין חברת תשובה לבין חברת לטיף וחברת בלול, לפיו ישולמו 2,500,000 ₪ לחברת לטיף ו-2,000,000 לחברת בלול, אך למעשה דרשו המשיבים מתשובה כי כלל הסכום ישולם לחברת לטיף. כיון שתשובה ושותפו לפרויקט התקשו לעמוד בתשלומי הסכום, הפעילו המשיבים לחץ על תשובה, לרבות הגעה לביתו ולמשרדו והטלת אימה באמצעות המוניטין השלילי של הארגון. משלא שולם במועדו התשלום השלישי, על-אף דרישות המשיבים מתשובה, הוצמד מטען חבלה לרכבו של תשובה ופוצץ כשחנה הרכב בחנייה, וזאת בדיעת המשיבים. הפיצוץ בוצע ביום 23.01.23 והתשלומים הנדרשים הועברו לחברת לטיף במהלך מארס - אפריל 2023. כך בכתב האישום אך במהלך הדיון הבהירה התביעה, ש"המשיבים אינם בהכרח קשורים לפיצוץ ויכול להיות שהם ניצלו את ביצועו על ידי אחר כדי לקדם את עניינם" [פרוט', ע' 51 ש' 6-8]. סך הכל נסחט כך תשובה לשלם למשיבים 7,330,698 ₪, הכולל את הסך המוסכם וסכומים שנדרש לשלם מעבר למוסכם. הכסף הועבר בתשלומים לחברת לטיף, שהוציאה נגדם חשבוניות כוזבות, אגב רישום כוזב במסמכי. תוצרי הסחיטה ועבירות המס והרישום הכוזב במסמכי התאגיד, הם רכוש אסור לפי חוק הלבנת הון, שהמשיבים ערבו עם כספים אחרים בחשבונות הבנק של חברת לטיף ושל חברת אמירה.

באישום זה מיוחסות למשיב העבירות הבאות: מספר עבירות של סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977; מספר עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין; מספר עבירות של פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000; מספר עבירות של הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה בגין החשבונית ובמטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 117(ב) ו-117(ב2) (3) לחוק מע"מ, תשל"ו-1975. לא מיוחסות למשיב עבירות לפי סעיף 3 לחוק המאבק, אף שבפרק העובדות נאמר שמעשיו הנטענים של המשיב, עם לטיף ועטיה, נעשו כחלק מפעילות הארגון ולשם קידום מטרותיו. התביעה הודיעה שבכוונתה לתקן בהתאם את סעיפי החיקוק באישום זה, אך טרם עשתה זאת. עיקרי תשובתו של המשיב, נוגעים לטיבן של ההתקשרויות ולטיבן של ראיות:

ראשית, התקשרויות עסקיות בין קבלן מבצע לקבלני משנה, ובין קבלני משנה לקבלני משנה אחרים, הן לגיטימיות ונפוצות, ובוודאי כך בתחום עבודות הבינוי, העפר וכיו"ב. ההתקשרויות של החברות היזמיות או החברות שבשליטת תשובה עם חברת לטיף, כשזו שימשה למעשה כגורם מתווך והתקשרה עם חברת אמירה כקבלן משנה, הן לגיטימיות ואינן חריגות; שנית, כל התקשרות ועסקה תועדו, נרשמו בספרים ודווחו כדון, ללא ניסיון להסתירן; שלישית, לא-ברור מדוע פניות חוזרות לחייב כדי שישלם את חובו, נחשבות כאיומים וסחיטה; רביעית, מדברי תשובה בהודעותיו וביתר אמרתיו, לא עולה טענה ברורה לסחיטה מצד המשיבים; חמישית, אין כל קישור ראייתי בין המשיבים לבין מניח המטען (שנלכד, הואשם והורשע, ללא כל התייחסות למשיבים). לכך מסכימה גם המבקשת; שישית, בין ההודעות הקוליות שהועברו בין המשיב לבין תשובה, מצויות כאלו שבהן נשמע תשובה כשהוא מזמין את המשיב, ולמעשה מבקש ממנו, לעבוד בפרויקטים מאוחרים לאלו הכלולים באישום, דבר שאינו מתיישב כלל עם טענות התביעה לסחיטה; שביעית, התייחסות מעמיקה לדברי כלל העדים והנחקרים, לרבות חילופי מסרונים ואמרות בחקירה, מלמד על היעדר בסיס לאישום, שמקורו בבלבול מושגים, זמנים ופעולות עסקיות כשרות.

עיקרי הראיות לאישום 30, הסחיטה:

הערות פתיחה לעניין אמרות העדים:

א. כידוע היטב, קשה לצפות מקורבנות של מעשי סחיטה להתלונן במשטרה, מחמת האימה שמטילים עליהם הסוחטים. אף במהלכה של חקירה, נפוצה התופעה של סירוב הקורבנות למסור הודעות מפלילות נגד הסוחטים, וכשמסכימים הקורבנות, אמרותיהם נמסרות באופן מהוסס וחלקי. גם בענייננו בולטת תופעה זו, ואדגים מתוך הודעותיו של תשובה. בהודעתו מיום 20.04.23 [נספח 23] אומר תשובה ש"ידעתי שויקי ולטיף הם עבריינים" אך מיד מבקש מהחוקר "למחוק את העניין שהם עבריינים, כי הוא לא רוצה ש[הם] יראו" [שם, ע' 7] ומסרב לעימות עם מי מהמשיבים באמרו "מה פתאום? נראה לך שאני רוצה שיקרה משהו לבת שלי, חס וחלילה לילדים שלי?" [שם, ע' 12]; בהודעתו מיום 27.02.25 [נספח 22] מצוינת תגובתו הפיזית של תשובה שנראה נסער ומפוחד [שם, ע' 70-71]; בהודעתו מיום 26.03.25 [נספח 20] עונה תשובה לשאלות החוקר ואומר ש"אם הייתי נכנס לוויכוח עם לטיף וויקי עטיה באותו זמן, המטען ששמו לי שנה אחרי זה היה מגיע שבוע אחרי זה" ואז פונה תשובה לחוקר ואומר לו "אתה כותב את הדברים ושם לי מטרה על הראש" [שם, ע' 44-45]. כיון שכך, התפתחויות בגרסאותיו של תשובה אינן גורעות מתוקפן, בוודאי באספקלריה של ראיות לכאורה;

ב. כידוע היטב, לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לשאול האם יש בראיות הגולמיות שלפניו פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה. כאשר מדובר באמרות של נאשמים במשותף, מלמד ניסיון החיים השיפוטי כי רב הסיכוי שכל נאשם יעיד במשפט להגנתו, וכך תוכל התביעה לחקרו בחקירה נגדית כעד נגד עמיתו, ואף לעשות שימוש באמרות החוץ שלו נגד עמיתו (בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 10א לפקודת הראיות). הנחה זו מאפשרת ברגיל להסתמך גם על אמרות החוץ של נאשם במשותף כראיה לכאורה [בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מ"י (10.4.2005)]. אלא, שבמקרה דנן כלל לא בטוח כי הנאשמים במשותף יחד עם המשיב יבחרו להעיד בבית המשפט, והתביעה עצמה הודיעה כי מחזיקה היא בהנחה שאיש מהנאשמים לא יעיד [פרוט', ע' 47]. כיון שכך, לא אסמוך החלטה זו על אמרות החוץ של נאשמים אחרים [בש"פ 5759/16 מיליאבסקי נ' מ"י (18.08.16), פסקה 8; בש"פ 6718/14 סויסה נ' מ"י (31.12.14), פסקה 14]; עוד אציין, שהתייחסתי לראיות העיקריות, הנחוצות להחלטה, וכך גם לעניין טיעוני הצדדים.

אמרתיו של תשובה:

בהודעתו הראשונה, מיום 20.04.23 [נספח 23], מספר תשובה שבפרויקט בוסטון, קבלן המשנה האחראי לחפירות הוא לטיף, אך המבצע בפועל הוא דרור בלולו. בלולו הגיע לתשובה באמצעות שלושת המשיבים, שביצעו עבור תשובה עבודות עפר בפרויקט שלמה המלך. את עטיה הכיר תשובה מנתניה כעברין ידוע, שמתגורר בסמיכות לבית מגוריו, את המשיב הכיר תשובה בעבר כמפעיל טרקטור, ורק לאחר שלטיף ועטיה יצרו אתו קשר, נודע לתשובה שהמשיב הוא קבלן עבודות עפר. הקשר נוצר כשלטיף ועטיה הופיעו במשרדו של תשובה, ועטיה הכיר לתשובה את לטיף. לאחר אותה פגישה ראשונה "שמע" תשובה שלטיף הוא למעשה עברין. אחרי כחודשיים הגיעו שוב לטיף, עטיה והמשיב למשרדו של תשובה, השיחה נסבה על פרויקט טיטניום, שהמשיבים רצו לקבל מתשובה, ובעקבות הפגישה אכן נכרת הסכם בין חברות תשובה לבין חברת לטיף, לביצוע עבודות עפר בפרויקט תמורת ₪ 350,000 בערך (למעשה, סך של ₪ 317,500 בתוספת מע"מ). מבצע העבודה בפועל היה המשיב. ההסכם שנחתם היה מסוג פאוולי, אך המשיב טען כי התגלתה בחפירות שכבה של אדמת חרסית שחורה, שגם מקשה על החפירה וגם לא ניתן למכור אותה ולהרוויח מכרייתה. בין תשובה למשיב התגלעה מחלוקת, כשתשובה נסמך על המוסכם ואילו המשיב טוען שלא לקח בחשבון את סוג הקרקע כשהציע את המחיר. סוף-דבר, תשובה נאלץ להוסיף תשלום של 400,000 ₪ מעבר למוסכם, מחמת האטה מכוונת של העבודה ("שביתה איטלקית") ע"י המשיב, כאמצעי לחץ יעיל על תשובה שרצה להחיש ולסיים את ביצוע העבודות. תשובה מסר בהודעתו שחשש לקחת קבלן אחר במקום המשיב, "במיוחד שמדובר בסיטואציה שבה מדובר בויקי, ניסים ולטיף, והבנתי שאני חייב לסיים את העבודה אתם... אף אחד לא יוכל להיכנס לאתר בטיטניום כי לטיף, עטיה והמשיב לא יאפשרו את זה, ולכן העדפתי לשלם ולסיים עם זה" [שם, ע' 8]. לדעת תשובה, אף קבלן לא היה לוקח את העבודה, בין היתר "כי כולם היו מפחדים מהם" [שם, ע' 6-7]. תשובה כעס על התנהגותו של המשיב, ובסיום פרויקט טיטניום הודיע לעטיה וללטיף שהוא אינו מוכן יותר להעסיק את המשיב בפרויקטים שלו. ביני לביני, מר דרור פימה שעבד אצל תשובה כרת הסכם נוסף עם לטיף ועטיה בפרויקט בוסטון, לפיו תמורת עבודות חפירה ופינוי פסולת באתר הם יקבלו סך של 4,500,000 ₪. לטיף ועטיה העבירו את העבודה לביצוע של דרור בלולו, שתשובה לא הכיר קודם לכן. לפי ההסכם, אם תפונה כמות פסולת הקטנה מהכמות שנקבעה בחוזה, יזוכו חברות תשובה בהפרש. כך היה, אך עטיה הודיע לתשובה שלא ינתן זיכוי ושעליו לדאוג לתשלום הסך המוסכם במלואו - "הוא לא איום אבל במילים אחרות הוא נתן להבין שאנחנו צריכים לשלם את כל הארבעה וחצי מיליון ₪, זה מה שקרה בפועל" [שם, ע' 10].

בהודעתו השנייה, מיום 26.02.25 [נספח 21], הוסיף תשובה על דבריו בחקירתו הראשונה ומסר שעטיה הגיע אליו וביקש לקבל עבודות עפר לביצוע. "בשלב הראשון ניסיתי להתחמק ממנו... ניסיתי לזוז ממנו ולא לענות לו ולא לתת לו פרטים כדי שהוא לא ייתן לי הצעת מחיר" [שם, ע' 6]. תשובה קיווה שעטיה יעלם, אך זה לא קרה, ולאחר שלטיף הגיע שוב, עטיה קיבל אישור להשתתף במכרזים ולהציע הצעות מחיר בפרויקט טיטניום ("נייר" שמונפק במשרדו של תשובה). ברור היה לתשובה שלטיף ועטיה "לא יעבדו על הטרקטור" אלא יביאו קבלן ביצוע, ואכן ביצוע העבודות בפועל נעשה ע"י המשיב (פירוק האזבסט נעשה ע"י קבלן משנה שהביא המשיב). לפי החוזה, היו צריכים לטיף ועטיה את אישורו של תשובה להעסקת קבלן משנה, אך הם לא פנו אליו. כשהמשיב דרש תוספת תשלום בניגוד להסכם, בשל האדמה השחורה, ונקט בשביתה האטה במשך כחודש, לטיף ועטיה אמרו לתשובה שעליו להוסיף תשלום כנדרש. כשתשובה אמר ללטיף ולעטיה שלא יעבוד עוד עם המשיב, התכוון גם אליהם.

בהודעתו השלישית, מיום 27.02.25 [נספח 22], הוסיף תשובה על דבריו בהודעות קודמות, וסיפר בפירוט על המוניטין של עטיה בנתניה, "כאשר מדברים על פשע בנתניה, אז מדברים על ויקי עטיה". בשיחותיהם הראשונות, כשעטיה היה מגיע למשרדו או מתקשר אליו, אמר עטיה לתשובה שהוא רוצה לקבל ממנו את עבודות החפירה בפרויקט טיטניום, ולתת אותן לביצוע בפועל למשיב, כקבלן משנה, על-מנת "לגזור רווח". בתחילה, ניסה תשובה להתחמק, אף ש"בגדול, לא הפריע לי שהצוות ויקי והמשיב יבצעו את העבודה... ניסיתי לזוז מזה ולא לקדם את הדברים, כי לא רציתי שתהיה בעיה, אני מבין שהוא שייך לעולם הפשע והם יכולים לעשות משחקים כמו בעבודה באדמה השחורה... ציפיתי שזה לא יקרה וזה קרה. ... היו חששות... אמרתי, ניתן הזדמנות" [שם, ש' 25-31]. עם-זאת, ציין תשובה שרוב קבלני העפר קשורים בצורה זו או אחרת לעולם הפשע. לשאלת החוקר, עונה תשובה ש"יכולתי לסרב ולא למסור את העבודה... לא פחדתי מתוך איום שיקרה לי משהו, אבל אולי במחשבה שלי, מתוך 100% היו 20% של חשש מהפרסונה" [שם, ש' 38-39]. סמוך לאחר היכרותו עם לטיף, כבר הבין תשובה שהוא עומד בראש ארגון פשע בצפון [שם, ש' 52]. לשאלותיו החוזרות של החוקר, שטען שתשובה הבין שעליו לתת את העבודה למשיבים ואין לו ברירה אחרת, הכחיש זאת תשובה באמרו ש"זה לא מדויק... אני הייתי יכול לקבל החלטה אחרת. ... בחתימה על הפרויקט לא חששתי ולא פחדתי ולא חתמתי מתוך פחד" [שם, ש' 66 ואילך]. בהסכם לעניין הפרויקט השני היה "אולי פחד קטן" שנעוץ היה בלחץ שהפעיל המשיב בשביתת ההאטה. לגבי הלחץ שהופעל להוסיף תשלום למשיבים בגין האדמה השחורה, הבהיר תשובה שטרם ההסכם קיבלו המשיבים דו"ח קרקע שכולל את המידע בדבר מציאותה של אדמה שחורה באתר הפרויקט. תשובה מספר לראשונה, שהמשיב אמר לו ש"לוחצים אותו מהצפון" לקבל את הכסף שתשובה נדרש לשלם, ותשובה הבין שמדובר בלטיף [שם, ש' 131; שיחה 1480 מיום 26.07.22, נספח 3]. לשאלות החוקר משיב תשובה ש"יכול להיות שויקי התערב כדי להפעיל לחץ" על תשובה, שסבר שהוא לא היה צריך להוסיף ולו שקל אחד בגין הפרויקט אך "הסכמתי לשלם כי הם הפסיקו את העבודות לחלוטין והייתי בלחץ להתחיל את עבודות הבניין, הבנתי שאף קבלן אחר לא ייכנס במקומם לעבודה. כמו כן הבנתי שמדובר באנשים שאינם נורמטיביים ואני חייב לשלם להם. לא היתה לי ברירה אלא לשלם להם. לא הייתי יכול לתבוע אותם או להתנהל מול עו"ד מטעמם כדי להגיע להסדר" [שם, ש' 160-161].

בהודעתו הרביעית, מיום 26.03.25 [נספח 20], תשובה מוסר פרטים נוספים, הגם שהוא מודע לסכנה - "אתה כותב את הדברים ושם לי מטרה על הראש". תשובה מצין, שאחרי העבודות בפרויקט טיטניום ובפרויקט בוסטון, לא העסיק עוד ולא התקשר חוזית עם מי מהמשיבים. תשובה חוזר ואומר שלטיף ועטיה עבדו בצוות כאיש אחד והם שהביאו את המשיב כקבלן הביצוע [שם, ש' 109], בכך הם פעלו כמתווכים ולא כקבלנים, ואם לא היו הם 'מתווכים' לו את המשיב - לא היה מוסר לו את העבודה, שכן המשיב היה מוכר לו כנהג טרקטור ולא כקבלן [שם, ש' 187 ואילך]. ביחס לפרויקט בוסטון, הופעלו לחצים על תשובה, שכן גרטל התקשה לשלם את הסכומים שנדרשו. המשיב, שהיה מעורב בפרויקט בניגוד לרצונו של תשובה, וגם עטיה, הם שלחצו על תשובה לדאוג לתשלומים ללטיף. לטיף קיבל את מלוא התמורה הכספית עבור עבודות העפר בפרויקט, כ-4,000,000 ₪, והוא העביר את העבודה לדרור בלולו (ושילם לו הרבה פחות). תשובה ער לטיבו החריג של ההסדר - תיווך שבו המתווך לוקח את מלוא התשלום עבור ביצוע העבודה, מרוויח יותר מהמבצע, ולא מסתפק בעמלת תיווך של "אחוז קטן"? או קבלנות משנה, כשהקבלן אינו טורח להיות בקשר מינימאלי עם המזמין או עם השטח? לשאלת החוקר, איך אפשר לקרוא להסדר כזה, עונה תשובה - "סחטנות" [שם, ש' 263-276]. תשובה גם עונה בכנות לשאלת החוקר ומאשר שבאופן חריג, לא ביצע שום בדיקה מקצועית לחברת לטיף, לא פיננסית, לא ביצועית, לא ביטוחית ואף-לא לגבי תחום פעולתה של החברה [שם, ש' 364-368].

בהודעות קוליות מיום 11.08.22 ששלח לגרטל, משתקפים היטב חרדתו ומצוקתו של תשובה מהמשיבים: "... בוא, אני עם הקבלן עבודות עפר פה, ב... ב... מתחת לאוטו שלי, אה, מתחת לבניין... אני צריך שם 3,000,000 פלוס מע"מ, לא יכול לשחק עם האנשים, הסברתי לך! הם אצלי פה... חייב לשלם להם. תענה לי, תחזור אלי דחוף". דקות ספורות אחר-כך שלח תשובה הודעה נוספת, "תעשה לי טובה, תרים אלי טלפון, אני חייב למצוא את הפתרון של הקבלן עבודות עפר... אין לי דרך, אני חייב לפתור אתם את הבעיה...". ובהמשך היום, בהודעה שלישית, "אני חייב לשלם היום לקבלן של העבודות עפר, היה אצלי כבר... מתחת למשרד... מתחת לבית שלי, חיכו לי שני אנשים היום בבוקר... [דו"ח מיצוי, נספח 25, סעיפים מ"ב-מ"ג].

תקשורת בהודעות קוליות ובמסרונים:

קשריו ההדוקים של המשיב עם לטיף מבוססים היטב בריבוי ראיות. הודעות קוליות ומסרונים שמוחלפים בין השניים אינם מותירים מקום לספק, בדבר קשר זה בין המשיב לבין לטיף; בדבר השפעתו של לטיף ואפילו של שמו מטיל המורה; בדבר היותו של המשיב עושה דברו של לטיף; בדבר הקשר האמיץ בין לטיף, עטיה והמשיב; ובדבר הפעלת לחצים על תשובה [דו"ח מיצוי, נספח 24]:

א. ריבוי ההודעות הקוליות והמסרונים, בהם מכנה המשיב את לטיף "אח שלי יקר" וכינוי חיבוב דומים [שם, ע' 5 ואילך];

ב. דוגמה לכוחו של הארגון ולמוניטין שנקשר בלטיף, נמצא בשיחה אותה קיים המשיב בטלפון עם קבלן הביצוע מר דרור בלולו בדבר תשלום שדרור לא מקבל, מבטיח לו טיפול בעניין ואומר לו בין היתר "אם עד מחר הוא לא יכין צ'ק, אנחנו עולים למעלה ואני מתחייב שאתה מקבל כסף מחר... עולים חברים מסוימים שלנו, שבעלי עבודה, אתה מבין אותי? ... זה קרה לנו, ועלינו וירדנו עם כסף". בהמשך השיחה המשיב גם מזכיר את "החבר מהצפון". בניגוד לדברי ההגנה, ברור כי לא מדובר בעלייה למשרדו של תשובה אלא במילות קוד ורמזים [שיחה 1216 מיום 25.07.22, נספח 1];

ג. ריבוי ההודעות הקוליות והמסרונים, בהם מדווח המשיב ללטיף על המתרחש ביחס לתשובה, ומתייחס בדבריו אל עטיה כאל שותף לכל דבר, שמפעיל גם הוא לחצים על תשובה ומשיג תוצאות. כך למשל מוסר המשיב ללטיף בהודעה קולית ביום 20.11.21 ש"אתמול בלילה סגרתי להם את האתר, היום בבוקר סגרתי להם את האתר, במלחמה לטיף, התערב ויקי וסיכם איתו על איזה תאריך שהוא מעביר את הכסף, והכל הסתדר וסגרנו את זה היום בבוקר" [שם, ש' 217]. המשיב מכיר היטב את עטיה ואת המוניטין העברייני שנקשר בשמו [הודעתו מיום 26.02.25, נספח 4, ש' 58];

ד. המשיב מדווח תכופות ללטיף על הלחצים שמופעלים על תשובה ולטיף מורה לו מה עליו לעשות. כך למשל, ביום 30.09.21 מורה לטיף למשיב "להפעיל לחץ שמה" ולדרוש מתשובה את הסך של 400,000 ₪, בתוספת מע"מ, שיועבר לחשבונו. ביום 03.10.21 משיב המשיב ללטיף ואומר "בעזרת השם ממחר אנחנו יושבים במשרד שם, לא זזים מהם, זה... כבר ממחר אנחנו בפול גז עליה" [שם, ש' 163-176]; המשיב מדווח גם ביום 11.10.21 ש"אני כל יום אצל תשובה, היום בבוקר הייתי שם עוד פעם, ישבתי עם איציק מעל שעה, ואמרתי לו שיש לחץ ואני חייב את הכסף" [שם, ש' 198-201]. תשובה עצמו משוחח טלפונית עם המשיב לגבי הופעתו הלא-קרואה והמעוררת-חשש של עטיה שהמתין לו מתחת לביתו, והמשיב אומר לו "אתה צריך להבין אותי גם, מצטער... הלחץ בא משמה, אתה מבין?" [שיחה 1480 מיום 26.07.22, נספח 3];

ה. דברי המשיב אינם מותירים מקום לספק, מי עומד בראש ולמי מצייתים. כך למשל, ביום 23.02.22 אומר המשיב ללטיף "אני אוסף את ויקי ובא לכיוון, נשב על הכל ומה שתחליט - נעשה" [שם, ש' 287-292]; וכן במועד אחר "תגיד לי מה אתה רוצה לעשות אח שלי, מה שתחליט אני עושה" [שם, ש' 227-232]; ובמועד אחר "מה שתחליט אחי, אתה קובע... מה שתחליט לטיף, אין בעיה פה" [שם, ש' 565-572]; הודעותיו של הקבלן מר דרור בלולו [05.07.22, נספח 39; 27.02.25, נספח 40]:

דרור הוא קבלן עבודות עפר, לרבות חפירה ופינוי פסולת, שפועל באמצעות החברה שהקים, "דרור בלולו חברה להנדסה אזרחית בע"מ", ומתמחה בעבודות גדולות ומורכבות. מתישהו לפני ספטמבר 2021 פנה אליו המשיב והציע לו עבודה כקבלן משנה בפרויקט בוסטון. לאחר ביקור באתר, הסכימו דרור והמשיב שדרור יבצע את עבודות החפירה והפינוי תמורת 2,000,000 ₪ פאושלי. המשיב אמר לדרור שאת הכסף יקבל מלטיף, אך דרור סירב כיון שהוא לא מכיר את לטיף וגם אינו נוהג לקבל תשלומים מקבלני משנה. הפתרון שהציע דרור הוא צירופו של דרור לחוזה של לטיף מול תשובה, בחלקו היחסי, אך לטיף סירב. דרור הודיע למשיב, שלא יחתום על חוזה ולא יתחיל בעבודה, אם לא יובטח התשלום שמגיע לו, עד שלבסוף צורף להסכם. ביום 13.09.21 נכרת הסכם בין החברה של דרור לחברה של תשובה, שיוצג ע"י עו"ד דרור פימה שהיה סמנכ"ל של תשובה. דרור החל בביצוע העבודות עוד קודם לחתימה הפורמאלית, כנהוג, ורק בשלב מאוחר הבין שיהיה עליו לעבוד עם "החברה האלה של לטיף" שכבר התפרסמו בהקשר של סחיתות ונזקי רכוש, מבחינתו זה היה "הסכם בכפיה". אמירה אמר לדרור שהוא עובד עם משפחת לטיף והם "אחלה גברים" [נספח 39, ש' 376]. למעשה, רק דרור עבד, שכן ללטיף אין כלי עבודה ופועלים, הוא לא הגיע אף-פעם לאתר ואף לא שוחח עם דרור, ולמרות זאת לטיף קיבל תשלום של 1,700,000 ₪ - "תסיקו את המסקנות, כל ילד בכיתה א' יבין שיש פה משהו לא תקין". שווי העבודה היה 2,000,000 - 2,500,000 ₪, אך קבוצת תשובה שילמה 4,500,000 ₪ לפי ההסכם עם לטיף, כשמתוך כך זה שולמו לדרור 2,000,000 ₪ וללטיף 2,500,000 ₪. על-כך אמר העד שאולי הציגו לתשובה תמונה לא-מציאותית, או שתשובה איום או נסחט ע"י לטיף, אין בכך היגיון כלכלי, הסכום "דימיוני". העד קיבל את מלוא שכרו באיחור רב. דרור היה מעדיף לצאת מהעניין, אך חשש מלטיף וחבריו. כל התקשורת נוהלה דרך המשיב.

הודעות המשיב:

בהודעתו מיום 26.02.25 [נספח 4] סיפר המשיב על היכרותו הקרובה עם עטיה ועל היותו "חבר" של לטיף, ושותף שלו בפרויקט טיטניום. לדבריו, לטיף קיבל את העבודה מתשובה והכניס את המשיב כשותף. המשיב אינו יודע כיצד לטיף קיבל את העבודה מתשובה. המשיב לא זכר את חלוקת הרווחים בין לטיף לבין, אינו זוכר היכן הסכם השותפות אך עומד על קיומו. ללטיף אין פועלים או כלים, והוא לא עשה דבר, אך הוא זה שהביא את העבודה. המשיב מסר שכלל לא היה לו קשר לפרויקט בוסטון, שאף אותו קיבל לטיף, והמשיב רק סייע לו למצוא קבלן מבצע. בהודעתו מיום 10.03.25 [נספח 17] נשאל המשיב לגבי הודעות קוליות שהושמעו לו, לרבות אלו העוסקות בלחצים וגביה, אך המשיב מסרב לענות.

בהודעתו מיום 12.03.25 [נספח 5] נשאל המשיב על פרויקט שלמה המלך, ובחר לענות סלקטיבית על השאלות. לדבריו, היה שותף עם לטיף בפרויקט זה, אך הוא סרב למסור פרטים, וככל שניתן להבין מתשובותיו, אמר גם שלטיף היה קבלן משנה שלו. עוד אמר המשיב, שעבד באתר ופינה פסולת, אך כיון שזה לא סוכם מראש, לא קיבל תשלום והחליט לוותר.

בתשואל שנערך למשיב בעת חקירתו הנ"ל ביום 12.03.25 [נספח 6], אמר המשיב שביצע עבור תשובה רק את פרויקט שלמה המלך ואת יתר העבודות ביצע כקבלן משנה של לטיף.

בהודעתו מיום 24.03.25 [נספח 7] בחר המשיב לשאת דברי פתיחה ומלל חופשי נוסף במהלך גביית ההודעה, אך סרב לענות לשאלות ולהתייחס למסמכים שהוצגו לו.

בהודעתו מיום 03.04.25 [נספח 8] לאחר שהחוקר מפרט באזניו בצורה סדורה את החשדות בסחיתות תשובה, פרץ המשיב בבכי, ביקש סליחה והביע חרטה, אך עם-זאת המשיך לטעון שלא ביצע שום פשע, התחנן שיאמינו לו וכיו"ב. לדבריו התנתק מתשובה ומעטיה.

מהמשיב נגבו הודעות נוספות, שגם בהן התמיד באותו קו, של תשובות סלקטיביות וערפול.

דיון ומסקנות:

האם ביצע המשיב, יחד עם לטיף ועטיה, פעולות מכוונות של איום, במפורש או ברמז, בדיבור או במעשה, כדי להניע את תשובה למסור לידיהם את עבודות העפר ופינוי הפסולת בפרויקטים הנ"ל, ובהמשך - כדי להניע אותו לשלם להם מעבר למוסכם?

- כאמור לעיל, עצם קיומו של ארגון הפשיעה והמוניטין המאיים שנקשר בשמו, מצויים מחוץ לתחום המחלוקת. המשיב עבד עבור לטיף, ייצג אותו מול תשובה ודרור, עדכן אותו תכופות במתרחש וקיבל ממנו הוראות בכל שלב ונושא [אמרות תשובה, אמרות דרור, חילופי המסרונים].
- המשיב ידע היטב על המוניטין המאיים של לטיף ושל עטיה, ואף התגאה ביכולתו להביא עניינים לפני לטיף, שבכוחו להניע אנשים לפעולה ולגרום לאנשים לשלם לא-דיחיו את הנדרש מהם [שיחה 1216 מיום 25.07.22, נספח 1; הודעתו 16.02.25 נספח 4].
- המשיב פעל יחד עם לטיף ועטיה בכל המגעים עם תשובה, שראה אותם כאחד, תוך תיאום של דרכי הפעולה ותקשורת תכופה ותדירה. שיתוף הפעולה והפעלת הלחצים על תשובה נעשו אפוא בצוותא, לאחר תכנון, ולמעשה גם ב'חלוקת תפקידים' - בעוד עטיה היה מאיים בעצם נוכחותו ובהגעתו הלא-קרואה והמעוררת-חשש לביתו ולמשרדו של תשובה, היה המשיב מתייצג כמי שנלחץ בעצמו ע"י לטיף ומציע לתשובה אמפתיה והשתתפות בצער [אמרות תשובה, חילופי המסרונים, שיחה 1480 מיום 26.07.22, נספח 3; נספח 4].
- תשובה פעל תחת ובהשפעת האימה שהטילו עליו שלושת המשיבים, בעיקר עטיה ולטיף - עטיה הטיל אימה בעצם נוכחותו, כמגלם את הפשע בנתניה; לגבי לטיף, נדרש היה רק שימוש בשמו, כדי להעלות על הדעת הצרות ואלומות, ולהביא לציות ולשתיקה. חששו המובע של תשובה הוביל למסירה הדרגתית של פרטים, והוא אף הדגיש מדי-פעם שהוא לא פחד, או שהיה בו רק חשש מוגבל. אלא, שהתנהגויות ואמירות שלו הסגירו את עוצמת החשש לאמיתו, הן בעת החקירה והן "בזמן אמת":
1. חשש ישיר וגלוי מפיגעת נקם מצד לטיף ועטיה, עד נטילת חייו או פגיעה בילדיו. כך, בהודעתו מיום 20.04.23 [נספח 23] אומר תשובה ש"ידעתי שויקי ולטיף הם עבריינים" אך מיד מבקש מהחוקר "למחוק את העניין שהם עבריינים, כי הוא לא רוצה ש[הם] יראו" [שם, ע' 7] ומסרב לעימות עם מי מהמשיבים באמרו "מה פתאום? נראה לך שאני רוצה שיקרה משהו לבת שלי, חס וחלילה לילדים שלי?" [שם, ע' 12]. תשובה פונה לחוקר ואומר לו "אתה כותב את הדברים ושם לי מטרה על הראש" [שם, ש' 44-45].
 2. היגדים שנלוו דווקא לתיאורים ממזערים, דוגמת ההודעה החד-צדדית והפסקנית של עטיה, שלמרות המוסכם לא תזוכה קבוצת תשובה בהחזר - "הוא [עטיה] לא איים אבל במילים אחרות הוא נתן להבין שאנחנו צריכים לשלם את כל הארבעה וחצי מיליון..." [נספח 23]
 3. חזרה והדגשה, עד כמה "כולם היו מפחדים מהם" [נספח 23, ע' 6-7], והזיהוי של עטיה עם עולם הפשע הנתנייתי [נספח 22].
 4. הכפייה החלה כבר משלב ראשון, כשהגיעו לטיף ועטיה לפגישות אצל תשובה ופנו אליו טלפונית, בעוד הוא מנסה להתחמק מהם וכשברור לו שאיש מהם לא יעבוד בעצמו בפרויקטים [נספח 21]. תשובה מדבר על חשש שולי שקיין בו ושלא מנע ממנו למסור עבודה למשיבים [נספח 22]. אלא, שבחינת פעולותיו של תשובה כבר בשלב מוקדם זה חושפת יותר - תשובה הזהיר, שדואג לסגור כל פינה בכל פרויקט, עונה בכנות לשאלת חוקר ומאשר שבאופן חריג, לא ביצע שום בדיקה מקצועית לחברת לטיף, לא פיננסית, לא ביצועית, לא ביטוחית ואף-לא לגבי תחום פעולתה של החברה [נספח 20, ש' 364-368]. לכך יש להוסיף את עצם 'בחירתו' של תשובה באנשים חסרי ידע וניסיון, או עם ניסיון מוגבל מאוד, שאתם התקשר לצורך ביצוע עבודות בהיקף נכבד.

5. לאחר השלב הראשון, ובקשר לפרויקט בוסטון, הדברים ברורים אף יותר. ההסכם לביצוע עבודות העפר באתר הפרויקט, לוקה בחוסר היגיון כלכלי ושני הקבלנים המנוסים, תשובה ודרור, אינם יכולים להצדיק את ההסכם ואינם מכירים הסדרים דומים - האם מדובר בתיווך, שבו המתווך לוקח את מלוא התשלום עבור ביצוע העבודה, מרוויח יותר מהמבצע, ולא מסתפק בעמלת תיווך של "אחוז קטן"? או שמדובר בקבלנות משנה, כשהקבלן אינו טורח להיות בקשר מינימאלי עם המזמין או עם השטח? לשאלת החוקר, איך אפשר לקרוא להסדר כזה, עונה תשובה - "סחטנות" [נספח 20, ש' 263-276]. ודרור אומר ש"כל ילד בכיתה א' יבין שיש פה משהו לא תקין" אין היגיון כלכלי וסכום התמורה הוא "דמיוני" [נספחים 20, 39 ו-40].

6. תשובה נאלץ גם לשלם למשיבים תוספת נכבדה של כסף, משהתגלתה באתר טיטניום 'אדמה שחורה', בניגוד גמור למוסכם. תשובה הבין וידע שאין מוצא כשמדובר במשיבים ושילם בניגוד לרצונו [נספחים 22, 23].

7. לאורך התקופה, המשיבים לוחצים על תשובה לשלם את שנדרש, אך תשובה מתקשה לעמוד בכך. לאחר ששיק שמסר תשובה חזר ביום 18.04.22, שלח לטיף למשיב הודעות קוליות וזעמות ובהן גידופים כלפי תשובה ובאחת מהן אף הורה לו להשמיע לתשובה את ההודעות ואז למחקן. המשיב השיב ואישר שכך יעשה [נספח 20].

8. החרדה והמצוקה, שבעקבות לחצים מצד המשיבים, נשמעים היטב בהודעות הקוליות ששלח תשובה לשותפו גרטל, ביום 11.08.22 "... בוא, אני עם הקבלן עבודות עפר פה, ב... ב... מתחת לאוטו שלי, אה, מתחת לבניין... אני צריך שם 3,000,000 פלוס מע"מ, לא יכול לשחק עם האנשים, הסברתי לך! הם אצלי פה... חייב לשלם להם. תענה לי, תחזור אלי דחוף". דקות ספורות אחר-כך שלח תשובה הודעה נוספת, "תעשה לי טובה, תרים אלי טלפון, אני חייב למצוא את הפתרון של הקבלן עבודות עפר... אין לי דרך, אני חייב לפתור אתם את הבעיה...". ובהמשך היום, בהודעה שלישית, "אני חייב לשלם היום לקבלן של העבודות עפר, היה אצלי כבר... מתחת למשרד... מתחת לבית שלי, חיכו לי שני אנשים היום בבוקר..." [דו"ח מיצוי, נספח 25, סעיפים מ"ב-מ"ג].

לכאורה, לפנינו יצירה והפעלה מתמדת ומתחדשת של לחצים של המשיבים על תשובה, שהובילה אותו לפעול בניגוד לרצונו, שלא כדין. תשובותיו של המשיב בחקירותיו אינן פוגמות במסקנה זו, לנוכח סתירות, ערפול מכון ושתיקה סלקטיבית.

אכן, בהירות התמונה אינה זהה בכל חלקיה, כמפורט להלן:

1. תחילת הסחיטה ותקופתה: בכתב האישום נטען כי תחילת הסחיטה בחודשים פברואר-אפריל 2018, ועל-כך עמדה התביעה עד תמול-שלשום, אך עתה טוענת התביעה במסמך "ציר הסחיטה" כי למעשה מדובר בשנת 2020, ללא הסבר וללא בקשת תיקון של האישום, אף שלדעתה מדובר ב"אירוע החשוב ביותר" [פרוט', ע' 51]. קיימת אי-בהירות לגבי מועדים מסוימים, אף לשיטת התביעה, שכן לכאורה - לפי המצוין באישום - קדמו תחילת מעשי הסחיטה לקיומם של פרויקטים. למעשה, "התקופה הרלוונטית לכתב האישום" איננה מוגדרת, האם החלה ב-2018 או שהתקצרה בשנתיים? האם תחילת הסחיטה הנוגעת לפרויקט שלמה המלך ב-10.02.20 הקבילה, קדמה או איחרה את "הסחיטה הראשונית", שהיא אם כל הסחיתות לדעת התביעה? כך או אחרת, ההודעות הקוליות מלמדות - בהצטרפן להודעות תשובה ובלולו - על קיומה של "תקופה" שבה אכן בוצעו המעשים המתוארים באישום 30.

2. טוענת התביעה לקיומו של לחץ יומיומי על תשובה, לחץ שלבסוף גם נתן בו אותותיו, כמובא לעיל, אך לפי חומר הראיות עליו הסתמכה, יש לציין כי חודשים רבים לא ציית תשובה למשיבים ולא העביר אליהם תשלומים שונים, בנקיטת דרכי עיכוב ושיהוי, לרבות מסירת שיק שחזר. לכך ניתן לענות, כי ודאי שתשובה לא ראה בתביעותיהם של המשיבים חלק ממהלך העסקים הנורמאלי, שבו מקיימים הסכמים ומחלוקות מיושבות במו"מ או בהליכים נהוגים ומוסדרים.

3. במהלך חודש יולי 2021, במסגרת פרויקט אחר של תשובה, שלא נכלל באישומים (פרויקט רעננה), פנה תשובה אל המשיב בבקשה שייתן לו הצעת מחיר לעבודות חפירה והתרעם כשהמשיב לא ענה לפנייתו [סעיף 97 לסיכומי התגובה מטעם המשיב, ציטוטי השיחות ומועדיהן והפניות לנספחים]. אין לחדד, שעניין זה קשה לשוב עם טענות הסחיטה - שכן כאן, לכאורה הנסחט מבקש מהסוחט להיכנס לפעילות נוספת בשירותו, במקום לצמצם חשיפתו לסחיטה, וכשהתביעה טוענת שהמשיב נכפה על תשובה, שלא רצה לעבוד אתו. התביעה מעלה השערה, שאולי המשיבים ביקשו להשתלט על פרויקטים נוספים של תשובה, וזו דרכם של סחטנים [מסמך משלים, ע' 2], אך הדבר אינו יוצא מגדר השערה, וממילא אינו תואם את המציאות - לא מדובר ביוזמת סחטנים להשתלט על פרויקט נוסף, אלא ביוזמת נסחט לקבל שירותי קבלנות מהסוחט.
4. מחלוקת האדמה השחורה: שאלת 'קדושתו' של חוזה פאושלי, כביכול לעולם אינו נפרץ ומתוקן משיקולים עסקיים כשרים, לא לובנה כהלכה, ושמה ההיפך. תשובה סיפר שהיה חייב לפתוח את ההסכם ולהוסיף תשלום, בו לא היה חייב לפי ההסכם. אלא, שהבנתו בדבר חובתו להסכים, נבעה משני מקורות, הן מפחד המשיבים והן מהשביתה בה נקט המשיב. נשאל, אם הטלת אימה כאן, מה הצורך בשביתה? שביתה, מוחלטת או האטה, אינה נופלת ברגיל בגדרי איומים וסחיטה, אך מופיעה באישום כחלק מאמצעי הלחץ שהופעלו נגד תשובה. לעניין זה ניתן להשיב מחומר החקירה, כי אותה האטה או הפסקת העבודות מהווה איום והפעלת לחץ אסור כשהיא שלובה עם האיומים והסחיטה שהפעילו המשיבים.
- התמיהות והשאלות שעולות, כאמור לעיל, ילובנו כהלכה בהליך העיקרי, ככל שיעלה הצורך. לענייננו, יש לומר כי מידת הכרסום בראיות התביעה איננה מהותית ולא ניטל כוחן הלכאורי, שהלא עיקרם של דברים נעוץ בראיות מרכזיות התומכות היטב זו בזו - אמרותיו של תשובה, חילופי ההודעות הקוליות, אמרותיו של בלולו, וגם חוסר ההיגיון הכלכלי שבולט לפחות בפרויקט בוסטון וחושף את הסחיטה הנסתרת.
- אסכם: מסכת הראיות מצביעה לכאורה על אשמת המשיב במיוחס לו באישום 30 (למעט קישורו למטען חבלה), וניתן עקרונית להשתית עליה החלטת מעצר עד לתום ההליכים.
- ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.